

[Voigt]

de nødvendige toiletforhold, køkkenfaciliteter m. m. Endelig vil jeg spørge boligministeren, om byggelovens § 60 og 61 er blevet overtrådt af nogle af værtshusene i Christiania.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg har hørt hr. Voigts indledningsbemærkninger også i forbindelse med de andre spørgsmål og har tilgivet ham. Jeg har også hørt hr. Voigts afslutningsbemærkninger, hvori jeg konstaterer, at han drager ministre til ansvar, og jeg skal derfor straks forsøge at frigøre mig for mit.

Det vil jeg gøre ved at sige, at byggelovgivningens jo administreres af kommunerne, i dette tilfælde Københavns magistrat. Boligministeriet er kun klagemyndighed. Derfor er vores mulighed for mere direkte tjenstligt at blive opmærksom på, om forholdene nu er i overensstemmelse med byggevedtægten, den, at hvis Københavns kommune finder ud af, at det ikke er, som det skal være, og pålægger forsvarsministeriet at bringe det i orden, så kan forsvarsministeriet indklage det for boligministeriet.

Forsvarsministeriet har ikke indklaget noget, så derfor har jeg altså ikke noget direkte ansvar og har ikke haft mulighed for tjenstligt at sætte mig ind i forholdene. Sådan mere ikke-tjenstligt har jeg ikke den fysik, som visse andre har, til at besøge disse ti værtshuse, og efter den beskrivelse, jeg har fået, har jeg heller ikke lyst.

Voigt (FP):

Jeg skal sandelig love for, at boligministeren vaskede sine hænder. Det var ikke bare med Lux, nej, det var med brun sæbe. Han forsøgte virkelig at vaske sine hænder rene og fritage sig for et hvilket som helst ansvar vedrørende bygningsreglementet. Den går ikke, hr. boligminister. Sådan kan man ikke lave gak med folketinget, for det er nu engang sådan, at disse sager henhører under boligministeriet.

Hvis det virkelig forholder sig sådan, som boligministeren siger, at det er Københavns kommune, der har skylden, og hvis Københavns kommune ikke vil erkende dette, så kan man klage til forsvarsministeren, som så kan videresende det som en ekspeditionssag

til boligministeren, så skal vi naturligvis undersøge det.

Men ministeren skal da ikke tro, at jeg vil undlade at fremkomme med den samme bemærkning, som jeg er kommet med til to foregående ministre. Såfremt jeg har ret i mine påstande, så anklager jeg boligministeren for ikke at udføre sit embede på en forsvarlig måde, for ikke at sørge for, at loven bliver overholdt, og jeg vil derfor også for boligministerens områdes vedkommende sige til min gruppe: hvad skal vi gøre ved boligministeren?

Boligministeren (Erling Olsen):

Det kan jeg naturligvis ikke forhindre hr. Voigt i, men i denne som i andre sager bliver det ganske svært at gøre noget ved ham, alene af den grund at proceduren er den, at skal der klages til nogen, så må det være hr. Voigts partifæller på Københavns rådhus, der tager det op dér. Selv om hr. Voigt gik til forsvarsministeren, så nyttede det ikke noget. Problemet er, at det er forsvarsministeren, der er ejer af området. Det er Københavns kommune, der skal påse, at ejeren opfører sig, som han skal, og hvis forsvarsministeren ikke er særlig glad for de pålæg, Københavns kommune måtte give ham, så kan han gå til boligministeren og bede om hjælp, og så må jeg jo se, om jeg vil hjælpe forsvarsministeren, eller om jeg ikke vil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

21) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Keld Andersen (KF):

»Kan ministeren bekræfte oplysningerne om, at han over for repræsentanter for Søsportens Brancheforening og Skibs- og Bådebyggeriernes Arbejdsgiverforening har givet udtryk for, at forslaget om en ny bådafgift ikke var venstres ønske, men at venstre var tvunget til det af sin regeringspartner?«

(Spm. nr. 341).

Skriftlig begrundelse.

I forbindelse med regeringens brud på aftalen vedrørende en bådafgift holdt ministeren for skatter og afgifter den 7. december et møde med repræsentanter for de to organisationer. Efter mødet udsendte Søsportens